

голѣма изненада, по-малкия си братъ Петъръ, момъкъ на двадесетъ години, напустналъ родното си огнище преди година, за да служи на България. Тукъ сж и петимата тѣхни другари отъ Русе, минали Дунава, щомъ чули за приготвлението на четата. Въ нейния съставъ, по свѣтлината на цигаритѣ и по разговоритѣ, могатъ да се разпознаятъ още 7 души юнаци отъ Габрово, 7 души отъ Казанлъкъ, 4 отъ Тулча и Браила, 11 отъ Македония, 9 отъ Търново, 6 отъ Котелъ, 7 отъ Стара-Загора и 24 отъ подбалканскитѣ паланки и села отъ дветѣ страни на Стара-планина. Най-после тука е и братътъ на Х. Димитъръ — Тодоръ Х. Николовъ — заедно съ сливенцитѣ Георги Н. Кавлаковъ, Ст. Господиновъ Хитриятъ (Токтанджията), Петъръ Тодоровъ, и Х. Димитъръ х. Атанасовъ, роденъ въ Тулча отъ родители сливенци. Като прибавимъ още 48 храбреци отъ други разни краища на България, цѣлата чета е образувана. Тя брои 128 момци отборъ дружина.*)

На 4 юлий вечеръта, придружени отъ трима души, пристигатъ воеводитѣ, които до тогава сж скитали по разни градове, за да въодушевяватъ революционеритѣ, да записватъ четници, да даватъ разпореждания и довършатъ последнитѣ приготовления. Не тъй лесно е ставало подготвянето на похода, — снабдяването съ парични срѣдства, въоръжаването, осигуряването на облѣкло, припаси и провизии, поддържането на духа, както и издрѣжката на беднитѣ революционери до деня на трѣгването. Внушението на Хаджи Димитъръ и изпълнението на плана зрѣятъ у него още отъ началото на 1867 г.

Следъ завръщането си отъ Стара-планина въ края на есенъта на 1866 година, той спира да зимува въ мушията на своя съгражданинъ Петъръ Селимински, внукъ на известния благодетель и родолюбецъ Д-ръ Ив. Селимински. Мушията се е намирала въ с. Комана, южно отъ Букурещъ и недалечъ отъ мушията на котленеца Никола Балкански, гдето зимува Раковски. Близостъта на мушиитѣ, както и на ромънската столица, дава възможностъ на Воеводата да се срѣща често съ своя учитель, великия патриотъ Раковски. Въ една такава среща въ Букурещъ, на Хаджи Димитъръ се удава честъта да се запознае съ италианския борецъ-патриотъ Гарибалди, който минавалъ случайно презъ ромънската столица и който му билъ представенъ отъ Раковски. Това запознаване указало дълбоко влияние върху сливенския юнакъ. Ако Италия, въ лицето на Гарибалди, има

*) Споредъ Зах. Стояновъ 125 души, а споредъ запискитѣ на Македонски 128.